

УДК 330.837:330.341.1

ІННОВАЦІЙНИЙ ЛАНДШАФТ КЛАСТЕРУ НА БАЗІ ІННОВАЦІЙНОГО ХАБУ

Краус Наталія Миколаївна, д.е.н., доцент,

e-mail: k2205n@ukr.net

Краус Катерина Миколаївна, к.е.н., доцент

Київський університет імені Бориса Грінченка

e-mail: k23k@ukr.net

В умовах інноваційної глобалізації поняття “інноваційний ландшафт” часто використовується для пояснення змістового багатства, що дозволяє акцентувати увагу на взаємозалежності структурних елементів інноваційного комплексу, який створює різні методи репрезентації, структурування, при цьому символізуючи моделі інноваційної діяльності.

Вживаючи метафору “інноваційний ландшафт” науковці прагнуть вдало представити світовий інноваційний простір, адже він представляється як віртуальна картина, на якій виділяються вершини, що символізують прибутки, отриманні підприємствами від впровадження інновацій.

Інноваційний ландшафт варто трактувати як деякий простір для створення інновацій на основі кооперації, колаборації й інтеграції організації науки, освіти і бізнесу, як рівних партнерів. Рамки інноваційного ландшафту визначаються межами інтегрованих структур знань, культури, обміну ресурсами й інформацією, а його розвиток – механізмами мережевої взаємодії.

Так як конкурентні переваги інноваційних кластерів напряду залежать від їх функціональної взаємозалежності й взаємодоповненості, то ми розробили та представили на рис. 1 загальну модель колаборації учасників інноваційного ландшафту на базі інноваційного хабу в кластерних системах.

Інноваційні кластерні системи характеризуються загальними особливостями, серед яких: стійкість стратегічних господарських зв'язків в рамках кластерної системи, включаючи її регіональні, внутрішньодержавні й міжнародні стосунки; створення учасниками кластера некомерційного об'єднання, добровільність входження в нього, наявність координуючої організації і сайту; довгострокова координація взаємодії учасників кластерної системи в рамках її загальнонаціональних і внутрішньорегіональних програм розвитку, інноваційно-інвестиційних проектів.

Слід зауважити, що в даній моделі, рушійною силою, базовим ядром, ми пропонуємо вважати інноваційний хаб. Поняття “інноваційний хаб” досить часто використовують дослідники в закордонній науковій літературі, описуючи діяльність корпорації, фірми, університету, як освітньо-науково-інноваційного комплексу та навіть країни.

Під хабом (з англ. “hub” – “центр”, “маточина” (центральна частина обертової деталі якогось механізму), в загальному розумінні, вбачаємо вузол будь-якої мережі. Інноваційний хаб слід тлумачити як інноваційну систему,

котра в доповнення до розвитку власних інноваційних проектів й інноваційної інфраструктури, надає організаціям “зі сторони” інформаційно-консалтингові, науково-технологічні, інфраструктурні та виробничі сервіси з вирішення задач трансферу технологій і комерціалізації об’єктів інноваційної діяльності.

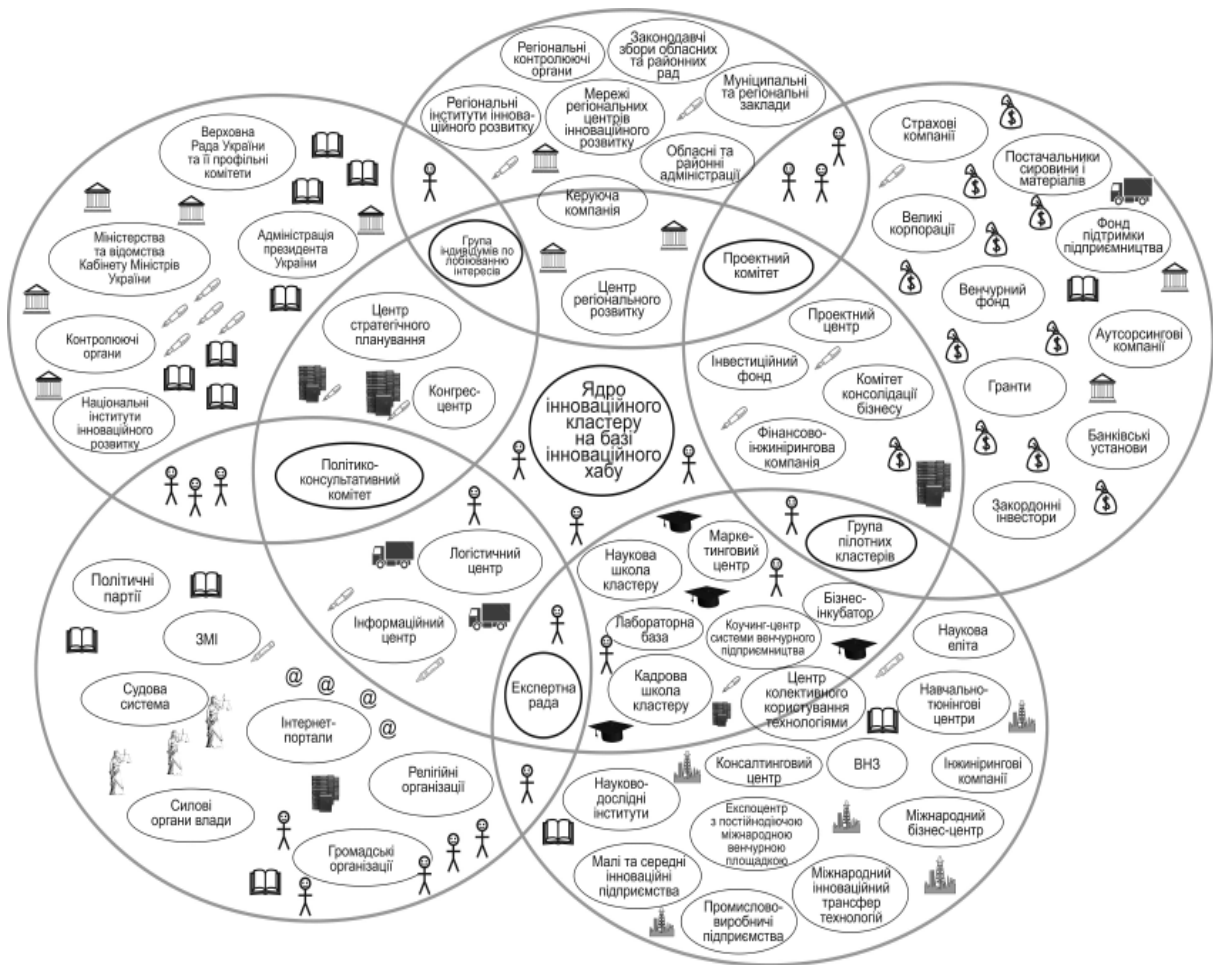

Рис. 1. Інноваційний ландшафт кластера на базі інноваційного хабу

Ми пропонуємо розрізняти: інноваційний хаб мікрорівня (в межах одного підприємства, університету); інноваційний хаб мезорівня (в рамках одного-двох регіонів, кластера); інноваційний хаб макрорівня (в межах країни, з єдиним інноваційним центром управління, діяльність якого направлена на розвиток інновацій в усіх галузях народного господарства). На наш погляд, уряду країни слід зосередити увагу на формуванні інноваційних хабів кластерних систем.

Інноваційний кластер, на основі інноваційного хабу, повинен мати в своєму складі центри генерації наукових знань та бізнес-ідей, центри підготовки високопрофесійних спеціалістів-новаторів. Діяльність такого кластера має бути націлена на роботу з перспективними ринками інновацій. Інноваційні кластери на базі інноваційних хабів потрібно розглядати, як перспективні “точки росту інноваційної економіки” в основі діяльності яких знаходяться новатори.

Інноваційні хаби в кластерних системах можуть об’єднувати великі, малі й середні підприємства. Основою успіху таких об’єднань є синергетичний ефект від географічної близькості одне до одного інститутів розвитку та до

споживачів. Вони можуть бути сформованими за галузевою спеціалізацією. Синергетичний підхід, що застосовується при становленні інноваційних кластерів на базі інноваційних хабів розглядається крізь призму відносин суб'єкт – суб'єктивне відношення інноваційно-активних інститутів розвитку.

Інноваційний хаб – це свого роду освітньо-науково-інноваційний комплекс, що базується на знаннях. В якості основних напрямів його діяльності, що адресовані юридичним та фізичним особам, є надання:

1. Інформаційно-консалтингового сервісу, що полягає в: організації тренінгів і стажування по всьому сектору питань розвитку й управління інноваційної підприємницької діяльності; сприянні реєстрації та правовій охороні об'єктів інтелектуальної власності; залученні фінансових інститутів з метою реалізації інноваційних бізнес-проектів у вигляді грантів, посівного і венчурного інвестування; проведенні маркетингових досліджень на будь-якій стадії реалізації інноваційного бізнес-проекту; сприянні організації і реалізації трансферу технологій, комерціалізації дослідно-конструкторських робіт на замовлення.

2. Науково-інноваційного і виробничого сервісу, що полягає в: організації, сприянні та участі у виконанні прикладних НДДКР; виконанні інженерно-технологічних та виробничих робіт по створенню прототипу і/або зразка інноваційного товару/послуги.

Слід зауважити, що за умов готовності до виконання вище перерахованих послуг інститутом (університет, компанія), то він (інститут чи установа) також повинен виступати одночасно в якості і науково-освітньої установи, і консалтингової компанії, і власника/засновника одного або декількох суб'єктів інноваційного ландшафту, і виробничою компанією.

УДК 346.543(477)

РИНОК ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ В УКРАЇНІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Півторак Михайло Вікторович, к.е.н., доцент,

Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна»

e-mail: pmv2006@ukr.net

Вже не один рік у світі поглиблюються проблеми, пов'язані із суттєвим подорожчанням природних енергоресурсів, особливо нафти. Тому проблема забезпечення транспорту енергоресурсами визнана як в США, так і у всіх провідних країнах проблемою національної безпеки.

В свою чергу для розвитку альтернативного електротранспорту, який не забруднює навколишнє середовище, не вистачає інфраструктури для заряджання, ремонту та обслуговування.

Проблеми енергетичної залежності України від цінової політики на іноземні енергоносії з кожним днем стають все гострішими і знаходять своє